

במדבר פרק כז

(א) ותקרבה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: (ב) ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: (ג) אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יקוק בעדת קרח פי בחטאו מת ובנים לא היו לו: (ד) למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: (ה) ויקרב משה את משפטן לפני יקוק: **ו** ויאמר יקוק אל משה לאמר: (ז) כן בנות צלפחד דברת נכון ותן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: (ח) ואל בני ישראל תדבר לאמר איש פי ימות ויבן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: (ט) ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: (י) ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: (יא) ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יקוק את משה: **ס**

ספרי במדבר פיסקא קלג

(קלג) ותקרבה בנות צלפחד, כיון ששמעו בנות צלפחד שהארץ מתחלקת לשבטים לזכרים ולא לנקבות נתקבצו כולן זו על זו ליטול עצה אמרו לא כרחמי בשר ודם רחמי המקום בשר ודם רחמיו על הזכרים יותר מן הנקבות אבל מי שאמר והיה העולם אינו כן אלא רחמיו על הזכרים ועל הנקבות רחמיו על הכל שנאמר [נותן לחם לכל בשר וגו'] (תהלים קלו כה) נותן לבהמה לחמה וגו' (שם/תהלים/ קמז ט) ואומר] טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו (שם/תהלים/ קמה ט).

R. E. Berkovis, Not in Heaven, p.101

It seems to say that even though the Torah is from heaven, the legal inequality between man and woman is not of God's but of man's doing.

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף קיט עמוד ב

תנא: בנות צלפחד חכמניות הן, דרשניות הן, צדקניות הן. חכמניות הן - שלפי שעה דברו, דא"ר שמואל בר רב יצחק: מלמד שהיה משה רבינו יושב ודורש בפרשת יבמין, שנאמר: +דברים כ"ה+ כי ישבו אחים יחדו, אמרו לו: אם כבן אנו חשובין - תנה לנו נחלה כבן, אם לאו - תתיבם אמנו! מיד: ויקרב משה את משפטן לפני ה'. דרשניות הן - שהיו אומרות: אילו היה [לן] בן לא דברנו. והתניא: בת! אמר ר' ירמיה: סמי מכאן בת. אביי אמר: אפילו היה בת לבן לא דברנו. צדקניות הן - שלא נישאו אלא להגון להן.

שלושה תחומים של אי-שביעות-רצון

1. חוסר הזדמנויות בהבעה דתית/רוחנית
2. מורת רוח ביחס ללימוד תורה ובתיפקוד קהילתי
3. מגרעת במשפט - בעיקר בנשואין וגירושין

1. בהבעה דתית/רוחנית

- מצוות עשה שהזמן גרמה - רק 14 אבל 14 חשובים
- גדול המצווה ועושה
- בבית כנסת - מנין, קדיש

2. ללימוד תורה

- ר"א אומר: כל המלמד בתו תורה - (כאילו) לומדה תפלות. **(סוטה דף כ.)**

3. במשפט

- עידות
- תוענות
- גט